

[Sonja Albrink]

generelt er positive over for lovforslaget. Jeg havde været mere tilfreds, hvis der havde været fuld tilfredshed.

Flere ordførere har været inde på forskellige punkter, som de gerne ser drøftet i udvalgsarbejdet.

Bankforeningen har gjort bemærkninger med hensyn til begrænsning af pengeinstitutters forretningsmåde. Man nævner også en væsentlig begrænsning af egenkapitalkomponenterne. En gradvis tilpasning af solvensprocenten til 8 nævner man også. Disse spørgsmål er jeg sikker på at ministeren kan uddybe nærmere i udvalgsarbejdet.

Centrum-Demokraterne ønsker et meget grundigt udvalgsarbejde, og vi vil medvirke positivt ved lovforslagets udvalgsbehandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg vil gerne takke alle ordførerne for den generelt positive holdning med en enkelt undtagelse.

Der er tale om et yderst omfattende lovforslag, og derfor vil jeg give tilsagn om at stille al den hjælp, vi overhovedet kan, til rådighed for folketingsudvalget, for det er et kompliceret og et meget omfattende lovforslag.

Med hensyn til et konkret spørgsmål fra hr. Rahbæk Møller kan jeg sige, at jeg beklager dybt, at vi jo ikke kan blive ideologisk enige om forholdet til en banklov som denne, men jeg kan i hvert fald afkræfte frygten med hensyn til en filial. Ligger der en filial af en luxembourgsk bank her i landet, så er den omfattet af den samme oplysningspligt som en dansk bank; så det kan vi afkræfte. Men ellers er vi jo blot grundlæggende uenige om selve princippet om den frie bevægelighed.

Med hensyn til høringssvarene kan jeg sige, at når de var generelt positive, skyldes det, som det også er nævnt af andre ordførere, en holdning hos bankerne om, at man gerne vil have os til at gå endnu videre, end vi er gået i lovforslaget, og derfor kalder vi det »generelt positivt«. Som man har hørt andre ordførere sige, har man i andre henseender prøvet at trække det, så vi går knap så hurtigt frem. Det er derfor, vi bruger den formulering. Vi har indtrykket af, at de fleste involverede parter bakker op omkring lovforslaget i den udformning, det har fået her.

Jeg imødeser et godt og et meget grundigt udvalgsarbejde i sagen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 128:

Forslag til lov om ændring af lov om betalingskort m.v.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 17/1 90).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Socialdemokratiets ønske med betalingskortloven, da den blev gennemført i 1984, var helt klart at sikre forbrugerne overskuelighed, frivillighed og beskyttelse mod misbrug samt at skabe både gode og anvendelige rammer, selvfølgelig, for kortudstederne. Og det føler vi også at der skete. Alene den konstatering, at der var bred enighed om, at der ikke var behov for en revision i folketingsåret 1987-88, viste jo klart, at de overordnede mål med loven var nået i 1984.

Men ikke blot Socialdemokratiet stod bag dette mål. Faktisk samtlige partier med undtagelse af Fremskridtspartiet udtalte deres støtte til det.

På den baggrund kan det jo godt undre meget at gennemlæse de foreslåede ændringer. De rokker ved helt fundamentale ting i forhold til den bestående lov. De væsentligste af forslagene til ændringer vil i meget høj grad forringe den reelle sikring af brugerne i forhold til overskueligheden, frivilligheden og beskyttelsen mod misbrug. Lad mig nævne nogle få af dem: